

Γ ι α Σ έ ν α . . .

- Για μένα; Τί; Ένταλμα; Έκαμα κάτι; «...εξήλθε δ ό γ μ α παρά Καίσαρος;..», διάταγμα; Διαταγές; Συμβουλές; Διδαχές; Ιαχές;
- Όχι! Οιμωγές!.. Αγωνίας... ιδρωμένες κρσργές!..Βγάζεις ενοχές;..
- ...ευχές!.. ευχές! Καλημέρα! Καλή εβδομάδα!..
- ...και...φτου φτου η αποφράδα ημέρα...αυτά...τα κονσέρβα, τα χωρίς ημερομηνία λήξεως τυποποιημένα, στερεότυπα, πληκτικά, έως καταθλιπτικά, αυτά... τα κασέτα επαναλαμβανόμενα...αυτά... «τα βαρετά εκείνα...»... Δευτέρα! και, «Την μια μονότονη ημέραν άλλη μονότονη, απaráλλαχτη ακολουθεί...», έως, που, (χωρίς Έως-Φως...κι αν χαράζει το φως δεν φθάνει εδώ...σου φωνάζω, και, να μ' ακούσεις δεν μπορείς) κάποτε, έρχεται κι αυτή... η αωγιγή Παρασκευή! και: καλό Σαββατοκύριακο! «δια τον άνθρωπον!..», και, το αραχνοϋφαντο μαγνάδι στολίζεται, και, το μαγγανοπήγαδο συνεχίζεται!.. «Μήνας περνά και φέρνει άλλον μήνα...», και, «Αυτά που έρχονται κανείς εύκολα τα εικάζει...», τί, ποιά; «θα γίνουν τα ίδια πράγματα, θα ξαναγίνουν πάλι, η όμοιες στιγμές μας βρίσκουνε και μας αφήνουν...», και, το... συνεχίζεται, βαίνων καλπάζων, χαίρων, και, λέγων, τί; ...και, πάλι απ' την αρχή!.. θ' ακουστούν, πάλι «εκείνα...» τα: καλό καλοκαίρι!.. καλές διακοπές!.. καλό χειμώνα!.. καλό Πάσχα!.. καλή Πρωτο-χροιά!.. υγεία!.. νόμιστε καλά! (...και, να κοιμόμαστε με χάπια!..). μέχρις εκεί! Δεν πάει παράμερα. Δεν πάει παραπέρα. Δεν έχει παρακάτω...Το «εκείθεν των ώδε»...των ένθεν κακειθεν..., ...το άλλο πράγμα..., η αντίπερα όχθη..., η σανίδα, «...το ταξίδι...», το άγνωστο, η άλλη θέα πραγμάτων, η άλλη θεώρηση νοημάτων, η άλλη θέαση θεωρημάτων, φοβίζει. Πανικοβάλλει. Ιδρώνει. Πονάει. Ματώνει, Σμικρύνει. Αδειάζει. Εχθέτει!.. Βγάζει απ' τη συνήθεια! Ελευθερώνει απ' τους «βαρβάρους». Τραβάει την κουρτίνα! ρίχνει, και, παίρνει την αράχνη! καθαρίζει από το νέφος! απομυθοποιεί την απολυτοποίηση του σχετικού! είναι, πρόσβαση, που, κάνει την υπέρβαση του Μηδενισμού! αφαιρεί τα μυθικά στοιχεία, σε παίρνει από τη σφαίρα, του ιδεατού, από τον κόσμο του φανταστικού, του ευσεβισμού, του φαρισαϊσμού, του «φαίνεσθαι τοις ανθρώποις...ωραίοι»...αρουραίοι!.. και, σε φέρνει αντιμέτωπο με τη συνειδητοποίηση του πραγματικού-εαυτού, του αληθινού, του φωτεινού! Σου παίρνει το «Κύριος οίδε...»...έχειν και κατέχειν...σε φτωχεύει, και, σε πλουτίζει! Σε λιγοστεύει, και, σε κάνει πολύ! Σε μικραίνει, και, σε κάνει μεγάλο! Σε ταπεινώνει, και, σε υψώνει, δίνοντάς σου Χάρι! «Και, καταντά το αύριο πια σαν αύριο να μη μοιάζει» Ω! «...εξόριστε Ποιητή, στον αιώνα σου, λέγε, τί βλέπεις;..», «Βλέπω την αλληλουχία των κρυφών νοημάτων», και, την τύχη των προβάτων πτωμάτων! οι κάμποι θέλουν πράσινο! τα κορφοβούνια χιόνια! κι ο άρρωστος με τραύματα, με σκιές, με νεόπλασμα ή πλέγμα, συμπόνοια! και ποτέ καταφρόνια... Διάκριση πνευματική κι όχι βίαση ψυχική... Πάντα...τόσο, όσο... Γιατί; μα ... «για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολλή...η άνοιξη ακριβή...». Θεέ μου! Θεέ μου! «Θε μου Πρωτομάστορα...»...δική μου απαντοχή! Η υπερβολή, δημιουργεί πέτρες στη χολή. Η αδιάκριτη απρόσκλητη πρόσκληση πρόκληση, κάποτε, δημιουργεί παρεξήγηση, χωρίς, καμιά εξήγηση. Επιφέρει ρήξη, σχέσεων διατάραξη (κοινής ησυχίας) ή εγκυμονεί υπόκωφη έκρηξη, με απρόβλεπτη καταστροφή ή φυγή. Και, το πολύ Φως, φοβίζει, γυμνώνει, ελέγχει, και, αναγκάζει, σε φευγιά! Και, η ελεύθερη αγκαλιά, καταντά ζεστή παγωνιά! Γιατί; Ο Νόστος είναι, δρόμος! Και, το Βάθος πόνος! Το νεύμα, έχει ρεύμα! Και, υπάρχει κίνδυνος για βραχυκύκλωμα-στο κύκλωμα! και, η πολλή συζήτηση, το πολύ μπλα μπλά να κάνει νοητικό, ψυχολογικό, συνειδησιακό ή εγκεφαλικό black out μπλακ άουτ, συσκότιση! Το ερέθισμα, έχει μπερδεμα, κάνει έκζεμα, φλεγμονή, πυρετό, έντονο κνησμό. Η νήξη, θέλει νήψη -κάθαρση «...κι η άνοιξη ακριβή...» Η νεύση, θέλει, κατάνευση- αποδοχή. Το κάλεσμα, στο, Γ ε ύ μ α , στο, Δ ε ί π ν ο , στο, κοινό άθλημα, στο, εγκαλώπισμα, είναι αδιάλειπτο αγώνισμα! Η γενική, και, ειδική εξέταση, θέλει δύναμη για γύμνωση, (Λιχνεία= λαμαργία, λιχουδιά. «Λιχνευσάμενοι-

δια της υπερβολικής βρώσεως της γνώσης της γνώσεως-την πρώτην υπέστημεν γύμνωσιν», και, προσκαλεσόμενοι την τελείαν απο- γύμνωσιν). Η διάγνωση, θέλει μπόρεση για συνειδητοποίηση, και, η θεράπευση-αποκατάσταση θέληση! Η κάλεση για εξέλιξη, θέλει, αυτοπαράιτηση, και, η ανέλιξη, διακινδύνευση! Ο Δρόμος, με «...τη δική του ιστορία...» κάνει τους πεζούς προσκυνητές, οδοιπόρους, συνοδοιπόρους. Και, το ανοιχτό πέλαγος, το βάθος του Πνεύματος, το γλαυκό φως, ο θείος γνώφος του όρους (Θαβώρ), κάνει τους ναυαγούς της ακόμαντης θάλασσας -Ζωής- τολμηρούς ναυτικούς, θαλασσοπόρους, πειρατές, κουρσάρους. Το «στάδιο των αρετών...» (κι όχι των γηπέδων-δαπέδων) «δικαίως» κάνει τους «νομίμως αθλήσαντες» στεφανηφόρους πνευματικούς γυμναστές, του θανάτου, και, της ζωής νικητές! Και, επειδή, όλο, αυτό, το καθημερινό-πρωινό θρησκευτικό λογορροϊκό παραλήρημα (*delirium verbosum*) δεν έχει στοματημό, δεν έχει τελειωμό, δεν έχει «πηγαιμό». Εμείς οι..., οι..., οι..., πάντα με διάκριση...τόσο, όσο!.. Το παράπολυ κάνει κακό στο δέρμα...

- Καλημέρα! Πώς πάμε; Πώς είστε; Καλά; Φυλάτε; Φυλάτε; Διακονείτε; Υπηρετείτε;
- **Ευλογία!** Στους Μοναχούς, και, στους Κληρικούς λέμε: **Ευλογείτε** ..., και, επί 40 ημέρες το Πάσχα λέμε: **Χριστός ανέστη!**.. και, σπαντάμε: **Αληθώς ανέστη ο Κύριος!**
- Ω...Με συγχωρείτε... «ευλογείτε και μη καταράσθε...»
- **Θεός χωρέσε**...Μη φωνασκείς, μη χολοσκάς, η ημέρα σου είναι μπροστά. «...αρκετόν τη ημέρα η κακία αυτής...»... αρκούν οι δικές της σχόλες, τα δικά της βάσανα, όχι άλλα. Ψυχραιμία, όχι αναστάτωση, θα πάθεις υπεραίμια.
- ...Έχω πόχω... οστεοπόρωση κι αναιμία...
- «Κύριε...νίκησόν μου την πόρωσιν... και, ελέησόν με...» αναιμία;...μεσογειοική;...αιμολυτική;.. Μήγαρις Πνευματική;.. Μήγαρις Θεία Μυστηριακή;.. στενάξεις, και το αίμα σου αναίτια γερνάει;.. δεν μπορείς το αίμα σου να δίνεις σε μιαν άρρωστη συνέχεια Πατρίδα;..
- Όχι... όχι...δρεπανοκυτταρική...με καταλάβατε...! Έ;.. Επιτυχία!
- Μην πανικοβάλλεσαι. Μη φοβάσαι. Μη λυπάσαι. Μην απελπίζεσαι. Μην ταράζεσαι. Χαλάρωσε. Ηρέμησε. Ησύχασε. Άλλως τε, εμείς οι μικροί, εμείς οι σαλοί, εμείς οι τρελοί, εμείς οι... αποδιοπομπαίοι τράγοι... «λοιδορούμενοι ευλογούμεν, διωκόμενοι ανεχόμεθα, βλασφημούμενοι παρακαλούμεν' ως περικαθάρματα του κόσμου εγενήθημεν πάντων περίφημα έως άρτι...»
- Κρίμα...κρίμα κι άδικο...δώστε τόπο στην οργή..., και, «σαρακαλείτε...παρακαλείται και οικοδομείτε...»,και,...ει δυνατόν...το δέον γενέσθαι...
- Δεόντως και πρεπόντως, προσηκόντως και καταλλήλως, ο Απόστολος παραγγέλει: «ευκαίρως ακαίρως, έλεγξον, επιτίμησον παρακάλεσον, εν πάση μακροθυμία και διδαχή»
- Πολύ ωραία στην ακοή!
- Αποστολική! Παύλειος! παλλομένη! εναρμόνιος φωνή ειν' αυτή!
- Αρπάξεσθε! Συνεπαίρνεσθε! Έ;.. Τί χάρη!..
- Τί είναι αυτό που φοράς στο χέρι;
- Φυλαχτό!.. Αγιορείτικο κομποσχοίνι! Είναι...κι από πρώτο χέρι...
- Νεο-χριστιανικό; Θρησκευτική μόδα; Αντιστροφή; Εόρκα; Ευλογία;
- Μου είπαν, πως, φέρνει γούρι! Διώχνει το μάτι! Φέρνει τύχη!.. Είναι εναντίων, εχθρών, αποτρεπτικό!..
- ...είναι να μη σου τύχει... κι αυτό!..
- Κι έτσι, μ' αυτό...τον έχω και τον κρατώ στο χέρι... αυτόν, τον προαιώνιο εχθρό...
- ...το'να χέρι νίβει τ' άλλο και τα δυο το πρόσωπο;..
- ...αυτό; από ιερέα; είναι, βλάσφημο..., πρωτάκουστο!..ασυνήθιστο... άλλο πράγμα...
- ...άπαγε της βλασφημίας... φευ... Αν και...με το σταυρό στο χέρι... «...Ξένον άκουσμα!.. ξένον θέαμα!..»
- Πολύ το σκέπτεσθε...το θέμα...

- *Εσύ; Οσμίζεσαι; Ψυχανεμίζεσαι; Βυθίζεσαι; Ψάχνεσαι; Ανασκιρτάς; Ανασηκώνεσαι; Ανασκαλίζεσαι; Σκάπτεσαι; Ανασκάπτεσαι; Εκχωματώνεις εσένα; ή, επιχωματώνεις, και, εκχωρείς σ' άλλον Εσένα;.. και μετά κάθεσαι με σταυρωμένα χέρια;.. άπραγα;.. αχρεία;.. άπρακτα;.. περιμένοντας ένα θαύμα;*
- **...ό,τι περνά από το χέρι μου!.. να εύχεσθε... Και, αν όχι... υποχρεούσθε, πάντως, παρακαλείσθε, όπως: «παραμυθείσθε τους ολιγοψύχους, αντέχεσθε των ασθενών, μακροθυμείτε προς πάντα...»**
- *Πάντως, «...καλώς είπας...νουθετείτε τους ατάκτους...φωνή βοώντος εν τη ερήμω: μετανοείτε...»*
- Πολύ με χαροποιείτε! Βαθιά με ικανοποιείτε! Απόλυτα με καλύπτετε!
- **«Πάντοτε χαίρετε...αδιαλείπτως προσεύχεσθε,εν παντί ευχαριστείτε...»**
- **..προς Θεού!.. καλά είστε;**
- **...παρ' εκτός μυαλού...και, εκτός άλλου απροόπτου...Με τη χάρη του Θεού!**
- Πάντα!...ανάκα και θεοί πείθονται!...ανάγκα και θεοί μάχονται!.. δεινής ανάγκης ουδέν ισχυρότερον!.. νυν και αεί...
- **...την ανάγκην φιλοτιμίαν ποιούμενος;...**
- Χρεούμενος! και, υποχρεούμενος!..**χρέος τιμής!..**
- *Κοντολογίς...εσύ πώς περνάς; Αγωνίζεσαι; Αντιστέκεσαι; Σκέπτεσαι; Εκκλησιάζεσαι;*
- Δε με βλέπετε;
- **Είδα, αλλά, δεν οίδα...άβυσσος η ψυχή...**
- Μα...περνώ κάθε πρωί κι ανάβω κερί! Παμπάλαιο, πατρογονικό, έθιμο Ελληνικό! Παράδοση Ελληνοχριστιανική! Η Ιστορία μας! Η θρησκεία μας! είναι πολλή ζωντανή!
- **Σε καλό μου!..**
- Κάνω το σταυρό μου!
- *Ορφικά; Ορχηστρικά; Βιαστικά; Αγχωμένα; Κυνηγημένα; ή με επίγνωση; κανονικά; συμβολικά;*
- Παραδοσιακά! με πίστη!
- **«Σταυρέ του Χριστού, σώσον ημάς τη δυνάμει σου...Χαίρε, σωζομένων σοφία και στήριγμα... Χαίρε απολλομένων μωρία και σύντριμμα...Χαίρε, ξύλον μακάριον...»**
- Ανάβω κερί... κάποιες φορές απ' το καντήλι, αν και, αυτό εκνευρίζει...
- *Ποιόν; Τον Άγιο; Την εικόνα;*
- Όχι! Τον άγριο Ιερέα...
- Ένα;
- Είναι, φορές, που, παίρνω πολλά κεριά!
- **«Χρυσά, ζεστά, και ζωηρά κεράκια...Η περασμένες μέρες πίσω μένουν, μια θλιβερή γραμμή κεριών σβυσμένων...»**
- Ναι! κι από κάτω βαλμένων στ' απόκερα. Δεν προλαβαίνουμε να τ' ανάψουμε, μας τα παίρνει, τα μαζεύει, και, τα σβύνει. Γιατί; Δεν τ' αφήνει λίγο να καούνε; Έτσι, διώχνουν τον κόσμο από την εκκλησία!
- *Μα... για να μην τσουρουφλιστούμε καλή μου Κυρία!.. άλλωστε,.. όποιος έχει καεί με τον χυλό φουσά και το γιαούρτι...*
- Βγάζετε, οργή;
- **Αγανάκτηση ιερή! «..τα πιά κοντά βγάζουν καπνόν ακόμη...»**
- Θα καούμε, όλοι...
- **...στάχτη και μπούρπερη.....πολύ νέφος στην πόλι... πολλή σκόνη... η αγάπη, η αγάπη που χάθηκε στη σκόνη...«Δεν θέλω να τα βλέπω με λυπεί η μορφή των...**
- Κι εμένα! πολύ! αυτό το σβήσιμο, χτυπάει πολύ!.. θροφή των αντιχριστών...
- **«...εμπρός κοιτάζω τ' αναμμένα μου κεριά...Δεν θέλω να γυρίσω να μη διώ και φρίζω τι γρήγορα που η σκοτεινή γραμμή μακραίνει, τι γρήγορα που τα σβηστά κεριά πληθαίνουν...»**

- Και...μας σκανδαλίζουν..., αλλά συνηθίζω, και, παίρνω πολλά, μάτσο! Τ' ακουμπάω καλά στις εικόνες...
- *Τί; Τα κεριά; (Κι άντε να τις καθαρίζεις με σπάτουλα, με οινόπνευμα, και, με κολώνιες...έχουν πολλές μορφές οι ιώσεις...και πώς να γλιτώσεις;)*
- Ναι! Για να πιάσει!.. ψιθυρίζοντας, κάτι, σιγανά...
- *Ψιμύθια; Μεστά; Αιτά; Φυσικά; Αυθόρμητα; Πηγαία; Ψυχικά; Καρδιακά; Χωρίς φτιασίδια, και, πολλά στολίδια;*
- **Μελίχια!** Γλυκά! Ήρεμα κι απλά! Σιγανά κι αποσταμένα! **Τα λέω στον τοίχο...** στ' αυτιά των Αγίων-τοιχογραφιών! Προσευχητικά, μουρμουριστά, λέω ξόρκια ιερά!
- *Σε πιάνει συχνά;*
- Το' χω κληρονομικά, πατρογονικά! Το' χω βαθιά! κι ούτε λέει, κι ούτε θέλω να μ' αφήσει. Θα χαθώ... έθιμα, ιδιώματα θρησκευτικά είν' αυτά! Μετά, γράφω ονόματα (εκτός απ' τα γρουσουζικά). Ρίχνω, και, τα όβολα, εκεί, μέσα...**η πίστις σώζει!**.. κι όλα καλόβολα!
- *Και, η νεωκόρισσα, που τα παρακολουθεί όλα.. θυμώνει;*
- Μην μου το βγάζετε ξύδι... κι έχω αργήσει... σας παρακαλώ! Βιάζομαι! Μετά, προσκυνώ τη χάρη **Του!**
- **«...προσκυνώ τη χάρη σου λαέ μου!..»**
- **«...τί εποίησά σοι, ή, τί σοι παρηνόηλησα;...»** έκανα κάτι κακό; ...παρανόμησα; προστατεύομαι, θωρακίζομαι! Σταυρώνομαι με το λαδάκι **Του!**
- *... λούζεις, και, το κεφαλάκι σου;...*
- *...και, καμιά φορά, παίρνω (κλέφτω), και, κανένα λουλουδάκι απ' το **miniatura** μινιατούρα βαζάκι **Του!** έτσι, για ευλογία! προσέχοντας, κοιτάζοντας **...βεβαίως βεβαίως...** μήπως, και, με δει...νευριάσει, διακόψει, και, φωνάζει, και, τότε, **...ποιός τον ακούει...***
- *Ποιόν; Τον Άγιο;*
- Όχι! Αυτόν τον άγριο, ...τον...τον...τον...
- **«...αμ ευλογημένη μ'...»...κι ο Άγιος φοβέρα θέλει!..**
- Πα πα... **Άγιε μου παπα...ά!** Τί είν' αυτά;
- *Παραδοσιακά! Πατρογονικά! Κληρονομικά!*
- Πραγματικά! Τα Σάββατα, και, τα ΨυχοΣάββατα, πάω πρόσφορα...
- *Παραδοσιακά; Ζυμωτά; Με προζύμι; Με καθαρότητα; Με πολλή προσευχή;*
- Όχι. Έτοιμα! Αγοραστά, απ' τη γειτονιά, απ' το φούρναρη!
- *...ξεφουρνιά κι αυτή;.. πολλή ζεστή! Αχνίζει!.. και, ιερή παράδοση μοσχομυρίζει!..*
- Μαζί με τα πρόσφορα, πάω, και, λάδι, και, νάμα... **brusco** μπρούσκο!..
- *...παρηγοριάς;.. σε μπουκαλάκι από φάρμακο; για το **σκορβούτο**;.. για το ανίατο;...*
- Όχι! Προσφοράς!.. της καρδιάς!.. πάω καρβούνια, θυμιάμα, κόλυβα...
- *Τηνπραμάτεια;... τσιμπιδάκια; μανταλάκια; κουβαρίστρες; Κουμπιά; Εισιτήρια συγκοινωνιών; Συνταγές γιατρών; Φαγητών; Γλυκών; Κουλουριών; Αριθμούς τηλεφώνων ,και, καμιά διεύθυνση... που δεν υπάρχει στο χάρτη;.. ηπραμάτεια θέλει μάτια!..*
- *...πιο κοντά...σιγά... πάω, και, τα σκουτιά!.. διάφορα ρούχα!.. αλλά, αυτά, δεν θέλουν μάτια!.. μακριά...μακριά... Θέλουν μόνο διαβασούλα, ευχούλα, ευλογία... **ξόρκια...** για τα κακά πνεύματα... για τα μάγια.. τα κακά μάτια... τα αερικά...*
- *...πιο κοντά... σιγά... πού τα δίνεις;*
- *... στη νεωκόρισσα μυστικά... με το αζημίωτο φυσικά... μου τα μπάζει στο ιερό κρυφά..., και, τα βάζει κάτω απ' την Αγ. **Τράπεζα...** πλυμένα, καθαρά, μοσκοβολιστά!..*
- *... Εκεί, που, υπάρχουν κι άλλα πολλά σχετικά... ακροβολιστά;..*
- **...αφήστε τα...** μου έχουν κάνει... πολλά... έχω πολλούς εχθρούς... πολλούς πειρασμούς!..
- *Α!.. γι' αυτό τώρα τελευταία, κάνει πολλούς τεκτονικούς, και, ηφαστειογενείς σεισμούς, και, τρέμει η γης συθέμελα; **Ω! Αγία μου Τράπεζα!**.. τόσο ανέμελα; τόσο ανεύθυνα;*
- **...μακριά από λόγου μας!..Ο Θεός! Ο Θεός!..**

- Μεσαιωνισμός; Σκοταδισμός; Θρησκευτικός παραλογισμός;.. **για δάκρυα;**.. Ευτυχώς, που, λόγω ύψους... ο ...είναι αντισημικός!.. **για γέλια;**..
- Ε-Γρηγορούσσα... φτιάχνω, και, πάω φανουρόπιτα!..
- ...για τα χαμένα;.. για τα λιώμα;.. για τα τελειωμένα-τετελειωμένα;..
- ...για όλα!..
- Τέλεια!..**και, τελειωμό δεν έχεις;**.. Καλά τελειώματα! αποτελέσματα! καλά θρησκευτικά ξεπερδόμενα! και, μην ξεχάσεις τα δίκαια ...τα νόμιμα... **εύρετρα!**...
- Έχετε φάει, δική μου φανουρόπιτα;..
- ...τί...**πέσε πάντα να σε φάω;**.. Έχω χορτάσει!.. έχω βαρυστομαχιάσει!.. θα μου σπάσει το στομάχι...
- ...λιγάκι;.. Ένα κομματάκι;..
- Έχεις ανάγει, μετατρέψει, αναβιβάσει, αναδείξει, έχεις ισοδύναμα μετασηματίσει την **φανουρόπιτα...σε θεότητα; «μια θεότης, μια δύναμις, μια προσκύνησις...»...πολλά παράδοξα...**
- ...πάω ονόματα... († Παναγιώτα, Γιάννη...)...**Θεός χωρέσ'τα...**
- ...πολλή έκπτωση... πολλή πτώση... με αιτία την αιτιατική... γενική... δυσκολία για ανόρθωση με την γενική... († Παναγιώτας, Ιωάννου...)...**Θεός χωρέσ'τα...**
- ...για τα οποία (ονόματα), επιμένω κι αφήνω χρήματα, έτσι...για το καλό... για συγχώριο, για το έθιμό, για να πιάσει!
- Πού τ' αφήνεις;
- Στη νεωκόρισσα!
- ...**Θεός χωρέσ'τα...κι αυτά...μακαρίτικα... «εν τόπω αναψύξεως!..»**
- Άνευ επιδείξεως... και, σε ατμόσφαιρα απόλυτης κατανύξεως...για λίγο συγκεντρώνομαι, και, μυστικά, καρδιακά, προσεύχομαι, και, παίρνω **Δ ύ ν α μ η !**.. Αύρα! Ενέργεια! για της ημέρας τη συνέχεια! Α... και, αφού προσεύχομαι... φεύγοντας, κοντοστέκομαι στην πόρτα, λίγο ακόμα... και παίρνω μαζί μου, του **Σταυρωμένου** την εικόνα! την μορφή **Του!**.. τα μάτια **Του!**.. την σιωπή **Του!**..
- ...**μαζί με την κανδήλα;**... και την ζύλινη οροφή;.. **μαζί και τα κεραμίδια με τη σκεπή;**.. τουλάχιστον, άφησε τους ρύπους!.. τα σκουπίδια!.. και τις γλάστρες με τα λουλούδια!..
- ... ακοίμητη! στο δρόμο μου, και, στα πόδια μου λυχνία!..κι όλα καλά... να περνάμε καλά!.. υγεία!..πάντα!.. πρώτ' απ' όλα υγεία...
- ...**και να κοιμόμαστε με χάπια!**.. Να!.. πως βγαίνει στο δέρμα η καντήλα! η φουσκάλα! η κοκκανίλα κι η φαγούρα! Περίεργα πράγματα!.. φανταστικά!.. άκρως θρησκευτικά!.. ευσεβιστικά! Πλην όμως σεβαστά!... απ' το ολότελα;..
- Αντίθετα, νιώθω πολύ καλά μέσα μου! με τον εαυτό μου! κάνω το χρέος μου! Αν, το ξεχάσω (σπανίως) και, δεν περάσω, κάτι θα πάθω. Αν δεν τα κάνω όλα αυτά, δεν θα μου πάνε καλά! Αν ξεχνώ και δεν τηρώ όλα αυτά τα παραδοσιακά τυπικά, μου πάνε όλα στραβά, χτυπήματα απανωτά. Πέφτει πολλή γκρίνια, γκίνια, γκαντεμιά, γρουσουζιά, γλωσσοφαγιά κι άλλα πολλά, μάτια φθονερά, φθοροποιά. Αλλά, η θρησκεία μας! είναι πολλή ζωντανή!
- ... **«σημεία και τέρατα...»...του κόσμου!**..
- ...τα πρέποντα!.. τα δέοντα!.. τα καθέκαστα!.. του όλου!..
- (...αν, και, μεσ' του λιβανιού την αγιορείτικη ευωδιά, δεν παίρνει είδηση, νύξη, μυρωδιά...) **Κι εμείς, ζωντανοί νεκροί, σε σπίτια μνήματα; Σε... κεφάλια άδεια; κενά; ακατοίκητα..;**
- Ωραία χρόνια νεανικά! Με πολλά πνευματικά ενδιαφέροντα!
- **Τα χρόνια της θύελλας;**
- Από μικροί στα κατηχητικά, στα κηρύγματα, στα προσκυνήματα, στον αγίον τα σκηνώματα, αναθροφή! αγωγή! είν' αυτή! Θρησκευτική αφοσίωση! Παραδοσιακή ευλάβεια! Δέος! Σεβασμός! Πάθος!
- Πρωτόγονα; Ορμέμφυτα; Από ένστικτο; Από φόβο; Σύγκρουση ενοχική; Ανάγκη ψυχολογική; Επιβράβευση- επιβεβαίωση κοινωνική; θρησκευτική; Ψυχοπαθολογική εμμονή θρησκευτικών ιδεολογημάτων-σχημάτων, και, εθιμικών τύπων; Ειδωλοποίηση του παρελθόντος και της ιερής

παράδοσης; Πληθωρική διέγερση ψυχολογικών-συναισθηματικών συγκινήσεων, και, θρησκευτικών εξάρσεων; Ακόρεστη ατομική θρησκευτική βεβαιότητα και Χριστιανική κατοχύρωση; Συνήθεια καθημερινή-πρωινή; Ή, όλο, αυτό, είναι το...**processus...** (προτσές), η εξελικτική διαδικασία της θρησκείας μέσα στην ιστορία;

- Ζηλωτές! Φανταστικοί! Παραδοσιακοί! Πιστοί, στην Πίστη! Θρήσκοι στη θρησκεία!
- Σου αρέσουν τα αστεία; Άλλο, θρησκεία του νου, κι άλλο Εκκλησία του Χριστού! Άλλο, προσευχή να ζητάς... βόλεψη, κι άλλο προσευχή της καρδιάς! ...με επίγνωση, με ταπείνωση, με αυτοπαραίτηση, και, κατάνυξη! Ζητώντας άφεση, και, με τον «άλλον» συγχώρηση. Άλλο, να ζητάς το **συμφέρον σου!**.. κι άλλο το **Έλεός Του!** Άλλο, γενική κι αφηρημένη, αόριστη κι ακαθόριστη θρησκευτικότητα, κι άλλο, ορθόδοξη αγιοπατερική πνευματικότητα! Άλλο, θρησκευτική ιδιορρυθμία-εξουσία, κι άλλο, υπακοή στην Εκκλησιαστική δεοντολογία-διακονία! Άλλο, **θρησκεία**, κι άλλο, **Εκκλησία!** Άλλο, μουσικό απολίθωμα (ιστορική συνέχεια μιάς θρησκευτικής τυπολογίας), κι άλλο «**σήμερον γεννάται**», «**σήμερον κρεμάται**», «**σήμερον ο Χριστός θανάτω θάνατον πατήσας**»... σημερινή ζωντανή γνώση, και, εμπειρία, ικανή, να φωτίσει απορίες, και, προβλήματα, ικανή να δυναμώσει τον ελεύθερο πιστό στο **κοινό άθλημα!!!** Άλλο, **θρήσκευμα**, κι άλλο, μετοχή, στο **κοινό άθλημα!**.. Άλλο, **θρησκεία**, κι άλλο, συμμετοχή, στη **θεία λατρεία-Μυσταγωγία**. Άλλο, **ατομική θρησκευτικότητα**, κι άλλο, συμμετοχή, στην **Εκκλησιαστική-Μυστηριακή κοινωνία κοινότητα**. Άλλο, αυτοσχεδιάζουμε θρησκευτικά, κι άλλο, συμμετέχουμε στα κοινά Εκκλησιαστικά-Μυσταγωγικά! Άλλο, **θρησκευτικός ατομοκεντρισμός**, κι άλλο, **Εκκλησιαστικό γεγονός, Εκκλησιασμός, Αγιασμός, Φωτισμός**. Άλλο, **τυπική ευσέβεια**, κι άλλο, **σύνδεση με Του Πνεύματος τη θεοποιό Έ ν έ ρ γ ε ι α !**
- Ω!.. πολύ ωραία όλ' αυτά! Με σωστή θέση, ακραιφνή θεολογική!
- Και, την Κυριακή; Πού πάνε όλα αυτά; «**Τα... (καινά) λόγια Κυρίου, λόγια αγνά...**» για τον «**θρήσκο**», «**πιστό δούλο**», για τον άνθρωπο του «**κατηχητικού**», για τον «**άνθρωπο του Θεού**» παραμένουν κενά; «**έπεα πτερόεντα;**» ακόντια-λόγια-πτερωτά; (Όμηρος), λόγια, χωρίς βαρύτητα; **...στα αζήτητα...** αναζήτητα; δεν είναι στα άμεσα ενδιαφέροντα; δεν έχουν προτεραιότητα; λόγια, χωρίς ιδιαίτερη ουσία, και, σημασία; **...λόγια του αέρα;**... που... **τα παίρνει ο άνεμος, και, το κύμα;**.. κρίμα! μετέωρα λόγια, αβάσιμα; απλές κουβέντες, χωρίς αποδέκτες; απλός λόγος; «**τη δ' άπτερος έπλετο μύθος;**» (Όμηρος Ιλιάδα Α' 201) ή για τους αφελείς...**κενοίς λόγοις...** «**άπτερος φάτις;**» (Αισχύλος)...**λόγοις πτερόροις;**.. Λόγια που μένουν απλά εγκεφαλικά; Έύλινα; Απλά γνωσιολογικά; Γνωστικιστικά; Γνωστικά; Πλαστά; Ηθικοπλαστικά; Απολιθώματα μουσειακά, χωρίς βιώματα ουσιαστικά; Σε σκάβουν; ή απλά συναισθηματικά σε θέλγουν! και, ψυχολογικά σε χαϊδεύουν! και, θρησκευτικά **high** σε κάνουν! και, στα χόη σου, στη σύγχυσή σου, στα αντιφατικά σου, στο μπέρδεμά σου υπερήφανο σ' αφήνουν!
- Τη θεία λειτουργία, την ευλογία, την χάρι, όλα αυτά... κι άλλα πολλά...τάχω μέσα μου, βαθιά στην καρδιά-καρδιακά- ψυχικά- νοητικά. Έτσι, όταν ο Ναός δεν έχει θεία λειτουργία (κόσμο-γυναίκο-παιδο-οχλαγωγία, φασαρία, ακαταστασία, αταξία, κουτσομπολίστικα λόγια, περιέργεια, δυνατά ηχεία **hi-fi** χάλι-φάι, επίτροποι, δίσκοι, παγκάρι, **αζημίωτοι...** νεωκόροι) και είναι απόλυτη ησυχία. Πετάγομαι, μπαίνω, αθόρυβα κάθομαι εμπρός στο Θεό, μ' εμένα, και, προσεύχομαι νοερά! αναθροφή! παραδοσιακή αγωγή! έθιμα! θρησκευτικά εν' αυτά!
- ...ατομικά; ιδιωτικά; ιδιόρρυθμα; ιδιότροπα; αυτοσχέδια;
- ...προσωπικά!
- Κι όλα αυτά, τα από τα κατηχητικά, όλα αυτά τα Αγιογραφικά, τα Πατερικά, τα Φιλοκαλικά, τα Ασκητικά, γενικώς πνευματικά αναγνώσματα... «**πώς αναγινώσκεις;**», «**γινώσκεις α αναγινώσκεις;**..», τα ζεις, ή φιλολογείς; **...λόγοις πτερόροις;**.. Όλα, αυτά, σε τί σου είναι χρήσιμα; Μέσα σου δουλεύονται; Αποθηκεύονται ως αναλώσιμα; Ή έτσι υπερίπτανται, «**...ο γνούς και μη ποιήσας πολλά δαρήσεται...**» Και, την Κυριακή, που πάει όλη αυτή η ελληνοχριστιανική αναθροφή, παραδοσιακή αγωγή; Έχεις εκπροσώπηση; **...θρησκευτικοπολιτική αγωγή...** για έφεση και άφεση...ας πούμε...

- ...**Τί να πούμε τί; Τί να κουβεντιάσουμε; Μέσα στη βροχή σαν κεριά θα σβήσουμε!**...Ας πούμε... Την Κυριακή, αν όχι σε κανένα μοναστήρι ή ησυχαστήριο για κάποιον σεβαστό γέροντα, φωτισμένο, άγιο πνευματικό **π ρ ο ο ρ α τ ι κ ό ... ε ν ο ρ α τ ι κ ό ...** να μας ακούσει, **μ' εμάς να συμφωνήσει!** ...να μας διαβάσει, να μας σταυρώσει, να μας ευλογήσει, μπας και φύγει το **κ α κ ό ...** Να μας δώσει, και, κανένα καλό φυλαχτό, και, λάδι...
- *Για λαδώματα...στα χόρτα;..*
- Όχι! Όχι! Για τα εναέρια, και επίγεια πονηρά, φθοροποιά, και ακάθαρτα πνεύματα, και, για τα σιχαντερά κακοποιά και ανθρωπόμορφα τέρατα...Όμως, **έχει ο Θεός μαλάματα!**...κι ο καιρός **γυρίσματα!**..
- *Και, η Μάνα Εκκλησία!.. μουμούδια!.. τον καρπό Του Πνεύματος! τα Μυστήρια! Τα ψυχικά καώσιμα!.. στο πνευματικό πρατήριο!.. Εκκλησιαστικό βενζινάδικο!..*
- Και, για τη συνέχεια, αν όχι Εκεί... Σπίτι, τηλεόραση, κόμμα, καφενείο, γήπεδο, εξοχικό, κυνήγι, παραλία, θάλασσα, ψάρεμα, αυτοκίνητο πλύσιμο...κ.λ.π, κ.λ.π, κ.λ.π. Μεσ' την πολλή δίνη των πολλών δεινών της εβδομάδας που φεύγει. Μια Κυριακή μας μένει –κι αυτή λίγη– λίγο να αναπαυθούμε, να ξεκουραστούμε, να χαλαρώσουμε, να κοιμηθούμε, να ονειρευτούμε...
- **...και μετά να καθόμαστε!!!...**
- **Τί να πούμε; Τί;...** Εφοπλιστές; **ρεμβόμενοι;** βιοπαλαιστές! εργαζόμενοι άνθρωποι είμαστε!
- *...εχλεχτά...διαλεχτά παιδιά!.. τί; παίζουμε; ...από καθηγητικά... είμαστε...για να εξηγήμαστε!*
- Αρκετά ταλαιπωρούμαστε. Πολύ κουραζόμαστε. Ασφυχτικά πιεζόμαστε. Εξαντλητικά ιδρώνουμε. Στειβόμαστε. Εντελώς αδειάζουμε...**χωρίς στον ήλιο μοίρα...** στεγνώνουμε. Καταπιεζόμαστε. Αγχωνόμαστε. Νευριάζουμε. Στρεσαριζόμαστε. Θυμώνουμε. Εξοργιζόμαστε, χωρίς να ξορκιζόμαστε. Χρησιμοποιούμε, χωρίς ν' αξιοποιούμε. Πολύ αδικούμε. Συκοφαντούμαστε. Υβριζόμαστε. Απελπίζόμαστε. Κ.λ.π, κ.λ.π, κ.λ.π... Αλλά, η **θ ρ η σ κ ε ί α** μας είναι πολλή ζωντανή, και, σ' **Αυτή** στηριζόμαστε, και, δεν, ολότελα χανόμαστε. Τί, ζωή ειν' αυτή; Όλη την εβδομάδα...**με την ψυχή στο στόμα...**, σαν σε κώμα, κι έρχεται η Κυριακή, και, πέφτω στο κρεβάτι «εξαίσιο» πτώμα, με πολύ γινάτι...
- **...το γινάτι βγάζει μάτι...**ας πούμε...**boomerang...μπούμερανγκ...**
- Το άδικο θα ευλογηθεί;..
- *Είναι αλήθεια, πως, μέσα σ' αυτή την ...**κίτρινη πόλη...** τη πεζή, τη πλεγματική, τη μυστήρια κι αινιγματική, των ωραίων θεσμών, και, των πολλών αντιθέσεων, της **Π α ρ ά γ κ α ς**, και, του **Σ ε ρ α γ ι ο ύ**, (έκπαλαι...παλαιόθεν...**αριστερά η παράγκα-η φτώχεια...**, με τον ζυπόλυτο ανυπόληπτο **Καραγκιόζη**, **δεξιά το Σερά-ο πλούτος...** με τον ευυπόληπτο πολυχρονεμένο ευσχήμονα μεγαλοσχήμονα **Βεζίρη**), της φτώχειας και του πλούτου, της χαράς, του φόβου και του τρόμου, του κλότσου, και, του μπάτσου, του ζόφου, και, του **κνούτου** (Βούρδουλα).*
- Τσαρικής Ρωσίας;
- *Και, Ελληνικής απάσης επικρατείας!..Είναι αλήθεια, πως, σ' αυτή τη πόλι, της Σοφίας, και, της Μωρίας,της διαρχίας και της αναρχίας, του Φωτός, και, του σκότους, της αλήθειας, και, του ψεύδους, του Ωραίου, και, του χυδαίου, του Υψηλού, και, του χαμαιζήλου, του Λέοντα, και, του χαμαιλέοντα, του Εχλεχτού, του μοναδικού, του ξεχωριστού, και, του περιττού,...**του σχοινού, και, του παλουκιού...**, της Πνευματικής πόλης, και, της **...εξώλης και προώλης...**, του Λόγου, και, του παραλόγου, της Επιδαύρου Τραγωδιών, και, του θεάτρου σκιών, των Μάγνων, και...**του κνηγιού των μαγισσών...** χάνει κανείς το νου του! Γι' αυτό, ..**έχε εσύ, το νου σου...**, και, στα πεζο-δρόμια-αδιέξοδα **...τα μάτια σου δεκατέσσερα... εγρήγορση!...επαγρύπνηση!***
- Α! Σας ευχαριστώ, γί' αυτή, τη βαθιά κατανόηση! Ανάγκη, για διασκέδαση-ξέδοση, ευχαρίστηση, για μουσικά διαλείμματα απ' τα πολλά προβλήματα. Συμφωνείτε; Έ!.. Μ' ακούτε; Πού είστε; Δραπετεύσατε; Φύγατε; Αρπαχτήκατε; Μεταμορφωθήκατε; Προσγειωθείτε!..
- *Πού;.. **ο χορός πολός κι ο χώρος λίγος!**..*
- Κι ο χρόνος;..

- **Πανδαμάτωρ!**.. Όλα τα δαμάζει! Όλα τα υποτάσσει! Όλα τα εξαφανίζει! Ακόμα, και, τα πλέον πάνδεια...και, επώδυνα... εκτός, απ' τα στοιχειά, τα φρικιά, τα φαντάσματα, τα νυχτερινά πνεύματα, τα αερικά, τα μοιρολατρικά, όλα, εκτός απ' τα ΣυναισθηματικοΘρησκευτικά παραληρήματα, και, ...ονείρατα!..
- Καλά είστε; Μου επιτρέπετε; να σας κάνω αέρα; να σας δώσω νερό; αιθάνιο; πάγο; αιθέρα; να φωνάξω Ιερέα; ...τον Καρέα;..
- Τον κουρέα; **...παρ' τ' αυγό και κούρευ' το!**.. Παναγία μου! «**...χαίρε, το των δαιμόνων πολυθρήνητον τραύμα...**» ...λυπάμαι...
- ...φοβάμαι!.. να καλέσω ασθενοφόρο; το 1(6)66;
- Σ' ευχαριστώ!.. **αυτός μας έλειπε!.. πίσω σ' έχω σατανά!..(αντίΧριστε)...μπροστά μου σε βλέπω;..ύπαγε οπίσω μου σατανά!..**
- Βυθιστήκατε; Βυθιότητα; Θέλετε βοήθεια;
- **Συνήλθα... ούκαδε!.. επέστρεψα στην πραγματικότητα!.. Εξω-ομολογείσαι;... τις παρακοές σου στις Εντολές; τις πτώσεις σου; τους σκοτεινούς, υπονόμους διαδρόμους, πονηρούς, αισχρούς, εμπαθείς λογισμούς σου; τις αμαρτίες σου;.. Εξω-ομολογείσαι τα καλάθια-λάθια σου; τα δίχτυα-πάθια σου; τη διαστροφή του νου σου; τη πορνεία της ψυχής σου; τη μοιχεία της καρδιάς σου; τα αρνητικά ή όποια άλλα συναισθήματά σου προς τους άλλους;**
- Ναι! Ναι! Βεβαίως! Με πάσαν ειλικρίνεια!
- Που; Στο πετραχήλι του πνευματικού; Εμπρός και κάτω απ' τη «**θυσία υπέρ αμαρτιών...**» Του για Σένα...**Εσταυρωμένου Ιησού Χριστού;**
- Όχι...Όχι... Στο σπίτι, στέκω ή γονατίζω ομπρός στις Βάβας μου την εικόνα την παλιά (ιερή κληρονομιά), τα λέω ούλα...**έξω απ' τα δόντια...και τα ούλα...**κάθε του νου μου βασανιστικό, κάθε της ψυχής μου μυστικό, κάθε της καρδιάς μου κρυφό, κάθε μου αμαρτωλό, και,να!.. το πικρό δάκρυο τρέχει κορόμηλο!..
- **... και κλάμα!**.. δεινό; δειλό; κροκοδείλιο;
- **...αληθινό!..μαύρο!..καυτό!..**
- **...και κλάμα!**.. αρχαίο δράμα; τόμα; μεταδοτικό; κληρονομικό;
- **...κατανυκτικό!.. σε λούζει! σε μουλιάζει! σε καθαρίζει! γλαυκό σε κάνει!.. Όπως, και, όταν, τα λέω κι εδώ στους τοίχους, με τους αγίους, στις τοιχογραφίες εννοώ...** Λέω όλες μου τις φαντασίες-ώσεις, όλες μου τις αμαρτίες, κάτω απ' το ιλαρό καντήλι παρθένου λαδιού, και, μέσα σ' αυτή την παραδείσια ευωδιά αγνού αγιορείτικου λιβανιού!
- **...κάπως έτσι...ανάβουν τα καντήλια...**, και, ευρίσκεσαι, **εκτός...εαυτού...** και, μένεις «**...έξω νομφόνος Χριστού...**»
- Μή γένοιτο...**φτου...φτου...**
- **Μήπως, από περιέργεια, τα λες, και, με τη νεωκόρισσα, έτσι, για να μάθεις... να δεις;.. ή ν' ακούσεις;..**
- Η δόλια ρόμπα, η κακομοίρα μπόλια **...μιλάει άλλη γλώσσα...μικρό ανθρωπάκι...**
- **... ανθρωπάκι...σκουλίκι...**, και, το πηγαδάκι, πηγαδάκι, και, ποιος γλιτώνει, και, **...η γλώσσα πάει ροδάνι...κόκκαλα δεν έχει και κόκκαλα τσακίζει...στάζει φαρμάκι...** και, το μαγγάνι δεν ιδρώνει, δεν τλειώνει, κι όλα τα μαγγώνει, και, κανένα, και, τίποτα όρθιο δεν αφήνει. Όταν γειτονιά, με νεωκόρισσα-δαιμόνισσα, μυστικά συνεδριάζει, απόντος του κατηγορουμένου, σκανδαλοθηρεύει, κι από **...τη μύγα ξύγκι να βγάζει...** γυρεύει. Ερήμην δικάζει, και, κατά τον νόμον... **αποφασίζει!** Αυτό, το αντέχει! Αυτό, δεν τη φοβίζεται! Αυτό, της είναι σχόλη! Αυτό, της είναι τέχνη! Αυτό, της είναι αγαθό, καλό έργο! **άκρως...ευταξιακό!..**
- **είναι από άλλο ανέκδοτο...εντελώς άσχετη.** Άλλως τε, άλλο να βλέπεις...**ιδίους όμμασιν...** κι άλλο ν' ακούς στη συζήτηση, χωρίς απόδειξη, τεκμηρίωση, και, θεμελίωση.
- Αυτό, θα πει ενημέρωση...**άλλα, το...κουσκούς της ντροπής...** κι άλλο...**το douche ντους της ψυχής!** Άλλο το δικαστήριο της φήμης, της συκοφαντήσεως, έως εξοντώσεως εντίμων, αθώων κι αγνών, κι άλλο, το Μυστήριο της Μετα-νοίας, και **έξω-ομολογήσεως, και, αφέσεως των αμαρτιών.**

- Γι' αυτό, στην εικόνα!.. στην εικόνα!..
- Καλά.. στην εικόνα (φωτογραφία) του γιατρού πας, και λες τες ασθένειές σου, τες αρρωστίες σου, τους πόνους σου, τες ενοχλήσεις σου, και, τον πυρετό σου; Στην εικόνα (φωτογραφία) του γιατρού γυμνώνεσαι, αποκαλύπτεις, και, δείχνεις τα χτυπήματά σου, τις πληγές σου, τα τραύματά σου, τα κομμάτια σου, τα νεοπλάσματά σου, τα καρκινώματά σου, τες σκέψεις σου, τον εαυτό σου; Η εικόνα (φωτογραφία) του γιατρού σε ψάει, σε ακροάζεται, σε εξετάζει; Και, αυτή (η φωτογραφία) σου κάνει ιατρική διάγνωση, για τη φύση της αρρώστιας σου; Κι αυτή (η φωτογραφία), σου δίνει ιατρικές συμβουλές, οδηγίες, φαρμακευτική αγωγή –φάρμακα, αντίδοτα- για τη θεραπεία σου, αποκατάσταση της υγείας σου, και, την απ' το θάνατο της αμαρτίας- αρρωστίας σου σωτηρία σου;
- Δεν πιστεύετε στην εικόνα τη **Γιάτρισσα**; Στα **θαύματα**;;
- Η Εκκλησία, με τ' Άγια κι Άχρατα Μυστήρια-φάρμακα,αντίδοτα- είναι **Θεραπεύτρια, Γιατρόβα**, και νοσοκόμα! «...η Εκκλησία ως παρέλαβεν...»... Αυτή, έχει τη χάρι, και, την αλήθεια! Ο Σταυρός! Ο Χριστός! Με το φως Του, τη χάρι Του, και, το αμέτρητο έλεός Του, Αυτός, είναι, των ψυχών, και, των σωμάτων γιατρός –εξομολόγος πνευματικός- προς τούτο εντέλεται... και, «...το ψεύδος απελήλαται...», και, το σκοτάδι της πλάνης διαλύεται «...ήτε γαρ ποτε σκότος, νυν δε φως Κυρίου ως τέκνα φωτός περιπατείτε...» (Εφεσ. 5,8). Κι αυτά δεν είναι λόγια και ευχολόγια των «λαοπλάνων» παπάδων, αλλά: «**Αύτη η πίστις των αποστόλων, αύτη η πίστις των πατέρων, αύτη πίστις των ορθοδόξων, αύτη η πίστις την οικουμένην εστήριξεν**»
- ...και, οι παλιές εικόνες των Βάβων;...βουβές;.. βουντού;..
- ...εγώ τα λέω, εγώ τ' ακούω...λόγια, «εις ότα μη ακουόντων...» Τέλος πάντων, κοινωνείς... **Των Αχράντων**;
- ...**Μυστηρίων**; Το συνηθίζω! Το κάνω! Έτσι, το κακό να ξορκίζω, για το καλό, για το έθιμο, για φυλαχτό. Παίρνω τη Θ. Μεταλαβία για τη γλωσσοφαγία, για τη γρουσουζιά, για τη γκαντεμιά, γι' αυτά τα καταραμένα μαγικά, γι' αυτά τα κακά μάτια τα φθονερά, και, φθοροποιά. Παίρνω τη Θ. Κοινωνία, έτσι, για τη γκρίνια, για τη γκίνια, για τη ζήλια, για ζωντανά κι αποθαμένα (στα μνημόσυνα...) **...Θεός χωρέσ' τα...**
- Το παθαίνεις...σου συμβαίνει συχνά αυτό;..
- **...αραιά και που...** Χριστούγεννα... Μεγάλη Πέμπτη ή Πάσχα, της Παναγίας τον Αύγουστο...και, κάποιες άλλες...
- **...που'ναι παχιές οι μύγες;..**
- Μ' αρέσει...**κολλώ σαν τη μύγα στο μέλι...**
- **...μες στο γάλα...** Τί να πω;.. Και, πως προσέρχεσαι; Έτσι; Για το έτσι;
- Όχι! Όχι! Περνάω, και, μου διαβάζει ο παπάς την **ευκή!**..
- Και, μετά πας να... σαν να τρως φρακή, φασουλάδα καυτή με φέτα κοπανιστή, και, να πίνεις καλό βαρελίσιο κρασί;
- Πρώτα η **ευκή!** αγωγή! αναθροφή! ειν' αυτή!
- Πώς; Έτσι; Αλλάζεις σκουτί, χωρίς να έχεις πλυθεί; Χωρίς να έχει προηγηθεί με ταπείνωση **Αυτογνωσία**, με διάκριση **Συντριβή**, με δάκρυα **Μετά-νοια**, με ειλικρίνεια **εξω-ομολόγηση**, χωρίς την **πάνοπλο εγκράτεια**, χωρίς...**εγκράτεια γλώσσης, θυμού αποχή...** χωρίς την **άμωμο Νηστεία**, που είναι **μητέρα της σωφροσύνης, κατήγορος της αμαρτίας και συνήγορος της μετανοίας**, και, **...αποχή αμαρτίας...** Χωρίς νηστεία όχι μόνο τροφών, αλλά, και, νηστεία κακών, νηστεία παθών, νηστεία εμπαθών λογισμών, χωρίς νηστεία γλυκών...**σοκολάτας!**.. Χωρίς, Τελωνική ταπεινή **Προσευχή**, που, είναι **συνουσία και ένωση και συμφιλίωση του ανθρώπου με το θεό, μητέρα και θυγατέρα των δακρύων, προστασία στις θλίψεις, συντριβή των πολέμων, εργασία που δεν τελειώνει, πηγή των αρετών, πρόξενος χαρισμάτων, τροφή της ψυχής, ησυχία της καρδιάς, φωτισμός του νου, πέλεκυς που κτυπά την απόγνωση, απόδειξη ελπίδας, διάλυση της λύπης, μείωση του θυμού, καθρέπτης πνευματικής προόδου, δήλωση πνευματικής καταστάσεως, αποκάλυψη μελλοντικών πραγμάτων, σημάδι της πνευματικής δόξας που έχει κανείς, και, δικαστήριο, και, κριτήριο,**

- και βήμα Κυρίου, πριν απ' το μελλοντικό βήμα. Χωρίς συγγνώμη, χωρίς καταλλαγή, συγχώρηση, χωρίς αγάπη. Χωρίς καμιά αλλαγή;
- Αρκεί! Αρκεί... η ε υ κ ή ! «...και η ευχή της πίστεως σώσει τον κάμνοντα...καν αμαρτίας ή πεπονηκώς, αφεθήσεται αυτό...» μας έλεγαν στο κατηχητικό (ωραία χρόνια της θύελλας) και, τ' ακούω, κάθε φορά, κατ' οίκον, στο παραδοσιακό...σαρακοστιανό ευχέλαιο... από κάποιον Απόστολο!
 - Τα άλλα;... δεν σας τα έλεγαν; δεν τα άκουσες; δεν τα κατάλαβες; δεν σου μίλησαν; δεν σου είπαν τίποτα; δεν σε προβλημάτισαν; δεν μπόρεσαν να σε κάνουν άλλον; αλλιώς;
 - Ποιά; Πώς;
 - Άπαντα τα σχετικά Αγιογραφικά. Τα Αποστολικά Πατερικά. Τα σχετικά των Αγίων Πατέρων διαταζόμενα καλώς!..
 - Είστε, πολύ αυστηρός, διατακτικός, ταξικός. Ας είστε λιγάκι, πιο διαταξικός, συναινετικός, συγκαταβατικός, με περισσότερη συγκατάθεση, συγκατάνευση, αποδοχή, εκκλησιαστική **οικονομία** ... και, θα φέρνατε πιο κοντά την κοινωνία στην Θεία Κοινωνία.
 - Άλλο, πλατεία, πελατεία, κι άλλο Εκκλησία! Άλλο... **κατ' οικονομίαν**... (πνευματική διαχείριση-διακριτική- εξατομικευμένη- ειδική αντιμετώπιση) κι άλλο **εκκοσμίκευση**, απομάκρυνση, αλλοτρίωση, αποκαθίλωση, κατεδάφιση, εκθεμελίωση, ισοπέδωση, απο-Εκκλησιαστικοποίηση, οριστική διάλυση- έκπτωση- για κατανάλωση, που, οδηγεί στην καταβαράθρωση, και, στην πνευματική πτώχευση.
 - Απογοήτευση; Φωνές; Κατακρίσεως; Απολυτοποίηση; Οίηση;
 - Πνευματική-Εκκλησιαστική αφύπνιση! Ιερή παράδοση! Οι ευχές της Θείας Μετάληψης, και, της Ευχαριστίας μετά την Θ. Μετάληψη, των αγίων, αθανάτων, αχράντων, και, φρικτών Μυστηρίων, του Σώματος, και, του Αίματος του Κυρίου, και Θεού, και Σωτήρος ημών, Ιησού χριστού! Η οποία (Μετάληψη), στους μεν αναξίως αξίους γίνεται πηγή αγαθών, φως και ζωή και ασφάλεια και απάθεια και πρόξενος θειοτέρας προκοπής- αρετής. Στους δε αξίως αναξίους γίνεται πηγή κακών, κρίμα και κατάκριμα και ασθένεια σώματος και ψυχής. Στους μεν, εχθρών, αναγκών και θλίψεων αλλοτρίωση, των τραυμάτων της ψυχής θεραπεία, ίαση, και αμαρτημάτων εξάλειψη, στους δε, γίνεται επιδείνωση και η μέθεξη κατάκριση. Τους μεν φωτίζει, τους δε φλέγει. Τους μεν ζωοποιεί, τους δε ασεβεί. Και, ο μεν, διερωτάται: «...πως ο πηλός μετέχων και αφθαρτοποιούμαι...». Ο δε, πως, εγώ, από το κατηχητικό, μετέχων, και, φθοροποιούμαι, μετέχω, και, σαπίζω, μετέχω και, νεκροποιούμαι; Και, ο μεν λέγει: «...φρίττω δεχόμενος το πυρ μη φλεχθώ...». Ο δε, αξίζω! χαίρω! το συνηθίζω! θα πάω να κοινωνήσω! και, μετά, θα δείξω! θα δει! ποιος είμ' εγώ!
 - Τί να σας πω; Καλά είστε; Ευλογείτε!
 - Ο Κύριος! «...δώη σοι κατά την καρδίαν σου και πάσαν την βουλήν σου πληρώσαι»
 - ...αδύνατον, δεν συνεννοείσαι... Αυτός, ο κακός ιερέας...
 - «...Αυτός, ο κόσμος ο μικρός, ο Μέγας!...»